

РЕШЕНИЕ

№ 1211

гр. София, 22.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря РОЗАЛИЯ ИВ. ЗАФИРОВА
като разглежда докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20221110167028 по описа за 2022 година

Производство е образувано по искова молба, подадена от „Топлофикация София” ЕАД срещу Т. К. Л., с която са предявени установителни искове по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД с искане да се признае за установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми: сумата от 1232,47 лева, представляваща главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период от 01.05.2019г. до 30.04.2021г. в топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. Западен парк, бл. 131, вх. 8, ет. 5, ап. 140, аб. № 140999, ведно със законната лихва за период от 04.08.2022г. до изплащане на вземането, сумата от 173,74 лева, представляваща мораторна лихва за период от 15.09.2020г. до 26.07.2022г., сумата от 42,75 лева, представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.07.2019г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва за период от 04.08.2022г. до изплащане на вземането, сумата 8,78 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за период от 31.08.2019г. до 26.07.2022г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.дело № 42491/2022г. по описа на СРС, 175-ти състав.

В исковата молба са изложени твърдения, че ответникът е потребител на топлинна енергия за битови нужди на топлоснабдения имот, като за процесния период е консумирал топлинна енергия на процесната стойност, но я е заплатил. Искането към съда е да уважи предявените искове. Претендира разноси.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който се твърди, че исковата молба е неоснователна и недоказана. Оспорва да е собственик или носител на вещно право на ползване за част или целия процесен имот. Оспорва да е

страна по облигационно правоотношение въз основа на което да е потребител на топлинна енергия. Поддържа, че собственик на имота е Станислава Л., която е подала и молба[1] декларация за откриване партида на нейно име на 29.11.2002г., непосредствено след придобиване на правото на собственост върху процесния имот. Твърди, че всяко трето лице може да встъпи в облигационно правоотношение за доставка на топлинна енергия с подаването на молба-декларация до топлопреносното предприятие, поради което по аргумент на по силното основание собственикът на имота дори при наличие на вещен ползвател може да сключи такъв договор с подаването на молба- декларация за откриване на партида на негово име. Поради което с подаването на декларация от 29.11.2002г. Станислава Л., която фактически била ползвала имота, била сключила договор за доставка за топлинна енергия за процесния имот и именно тя била клиент за топлинна енергия. Поддържа, че не притежава качеството собственик, нито титуляр със запазено право на ползване на имот в топлоснабдената сграда през процесния период. Не оспорва претендираните размери, а единствено дължимостта на претендираните суми. Не оспорва ежемесечните отчети по общия топломер в СЕС за процесния период, извършеното разпределение на ТЕ през процесния период, стойността на изравнителните сметки и че сумите за топлинна енергия за процесния период били начислени в съответствие с действащата нормативна уредба в областта на енергетиката. Оспорва средствата за търговско измерване да са сертифицирани и да са преминали метроголични проверки. Оспорва правното основание въз основа на което била начислена лихва върху главницата, тъй като намира, че клаузите на чл. 32 и чл. 33 ОУ на ищцовото дружество били нищожни, тъй като съдържали неравноправни клаузи по смисъла на ЗЗП. Оспорва, че през процесния период ищцовото дружество е имало валиден договор, сключен с фирмата за дялово разпределение. Оспорва, че процесният имот е бил топлоснабдяван, както и наличието на строителни книжа, удостоверяващи изградена сградна инсталация за топлопреносната мрежа в процесния имот. Оспорва претендираната от ищеца проектна мощност на радиаторите в сградата. Твърди, че ищецът не е доказал вида, броя и мощността на монтираните отоплителни уреди в сградата. Оспорва да е направено заснемане на отоплителната инсталация в имота. Оспорва ищецът да притежава одобрени строителни книжа в части „АС“ и „ОиВ“. Релевира възражение за изтекла погасителна давност. Твърди, че претенцията за лихви на ищеца е нищожна по смисъла на ЗЗП. Релевира възражение за изтекла погасителна давност. Искането към съда е да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

С молба от 04.07.2023г. третото лице – помагач „Нелбо Инженеринг“ ООД на страната на ищеца „Топлофикация София“ ЕАД заявява, че дяловото разпределение на топлинната енергия е извършено законосъобразно.

Съдът като взе предвид становищата на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, намери за установено следното от фактическа и правна страна.

Исковата молба е редовна, а предявените с нея искове са процесуално допустими.

За да бъдат уважени исковете ищецът следва да докаже кумулативното наличие на следните материалноправни предпоставки: наличието на облигационно правоотношение по

договор за продажба на топлинна енергия между страните през исковия период за процесния имот, количеството на реално доставената от него по договора топлинна енергия за процесния период и нейната стойност; а също така изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава. С оглед релевираното възражение за изтекла погасителна давност, в тежест на ищеца е да докаже и наличието на факти и обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на давността. В тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга.

Относно наличието на облигационно правоотношение между страните по договор за доставка на топлинна енергия за битови нужди, съдът намира следното. Съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 от ЗЕ, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда етажна собственост, присъединени към абонатната станция или към нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия. Продажбата на топлинна енергия за битови нужди се извършва при публично оповестени общи условия, като писмена форма се предвижда само за допълнителни споразумения, установяващи конкретните уговорки с абоната, различни от тези в общите условия /чл. 150, ал. 1 и ал. 3 от ЗЕ/. С оглед на така установената законова уредба на договора за доставка на топлинна енергия за битови нужди се налага заключението, че страните по неформалното правоотношение са законово уредени – собственикът или титулярът на вещното право на ползване.

При пораждането на ограничено вещно право на ползване възниква т. нар. конститутивна сукцесия /учредително правоприемство/, тъй като собственикът отделя от притежаваното от него абсолютното сложно субективно право на собственост едно вещно правомощие и го предоставя да бъде упражнено от друг правен субект, който има право да ползва чуждата вещ по предназначение и да извлича естествените и гражданските плодове, които тя дава - арг. чл. 56, ал. 1 ЗС. Съгласно чл. 57, ал. 1 ЗС ползвателят е длъжен да плаща разноските, свързани с ползването, включително данъците и другите такси, поради което по смисъла на § 1, т. 42 /отм./ ЗЕ, респ. по чл. 153, ал. 1 ЗЕ при учредено ограничено вещно право на ползване, потребител на топлинна енергия по правило е неговият носител, т.е. вещният ползвател. Нормата на чл. 57, ал. 1 ЗС, обаче, е диспозитивна, поради което вещният ползвател се счита потребител на доставената в имота топлинна енергия, *ако не е уговорено друго*.

Както е уточнено с т. 1 от Тълкувателно решение № 2/2017г. на ОСГК на ВКС, к лиенти на топлинна енергия за битови нужди могат да бъдат и правни субекти, различни от посочените в чл. 153, ал. 1 ЗЕ, ако ползват топлоснабдения имот със съгласието на собственика, респективно носителя на вещното право на ползване, за собствени битови нужди, и същевременно са сключили договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за този имот при публично известните общи условия директно с топлопреносното предприятие. В тази хипотеза третото ползващо лице придобива качеството „клиент“ на топлинна енергия за битови нужди /“битов клиент“ по смисъла на т. 2а пар. 1 ДР ЗЕ/ и като страна по договора за доставка на топлинна енергия дължи цената ѝ на топлопреносното предприятие. Договорът между това трето ползващо лице и топлопреносното предприятие

подлежи на доказване по общия ред на ГПК, например с откриването на индивидуална партида на ползвателя, при топлопреносното дружество, но не се презумира с установяване на факта на ползване на топлоснабдения имот. В гореизложения смисъл изброяването в нормата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ на собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване като клиенти (потребители) на топлинна енергия за битови нужди и страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие не е изчерпателно.

По аргумент за по-силното основание от горното разрешение, след като трето за собствеността и правото на ползване лице може да сключи договор с топлопреносното предприятие и да придобие качеството клиент на топлинна енергия, то такова съглашение може да бъде сключено и с голия собственик, който да придобие качеството клиент на топлинна енергия вместо вещния ползвател.

Настоящата хипотеза е именно такава. От приетия Нотариален акт за учредяване на право на ползване и продажба на недвижим имот № 66, том VII, рег. № 12919, дело № 1058/2002г. се установява, че на 22.09.2002г. правото на собственост върху процесния имот, находящ се в гр. София, ж.к. „Западен парк“, бл. 131, вх. 8, ет. 5, ап. № 140, е придобито от Станислава Г.а Л., а в полза на Т. К. Л. е учредено пожизнено право на ползване върху имота. От приетата молба-декларация с вх. № 7108 от 29.09.2002г. се установява, че на посочената дата титулярят на голата собственост Станислава Г.а Л. е поискала от ищцовото дружество „Топлофикация София“ ЕАД да бъде открита партида на нейно име за същия имот. От съдържанието на приетите общи фактури, както и от представените от третото лице – помагач отчетни документи и индивидуални справки за дялово разпределение се установява, че партидата за процесния имот с абонатен номер 140999 е открита на името на Станислава Г.а Л.. При това положение съдът намира, че е налице валидно възникнало облигационно правоотношение по неформален договор за доставка на топлинна енергия между ищцовото дружество и титуляря на голата собственост Станислава Г.а Л. в отклонение от описаните по-горе правила относно правото на ползване. Подадената от голия собственик молба-декларация за откриване на партида на негово име няма единствено счетоводно значение /каквото би имала ако беше подадена от вещния ползвател/, а има значението на предложение /оферта/ за сключване на договор за доставка на топлинна енергия именно със собственика по смисъла на чл. 13 ЗЗД. От момента, в който ищцовото дружество е открило партидата за имота на името на голия собственик, е налице приемане на предложението по см. на чл. 14 ЗЗД и правоотношението по неформалния договор за доставка на топлинна енергия се явява сключено със собственика Станислава Г.а Л..

Ето защо в настоящата хипотеза носителят на вещното право на ползване върху имота Т. К. Л. не се явява клиент на доставяната в имота топлинна енергия и не е пасивно материалноправно легитимиран да отговаря по предявените искове. Следва да се посочи, че в този смисъл е и произнасянето на Софийски градски съд по предходно дело между страните, касаещо доставка на топлинна енергия за същия имот, обективизирано в Решение № 3388 от 24.11.2022г., постановено по в.гр.д. № 107/2022г. по описа на СГС, IV-А въззивен състав.

Предвид липсата на облигационно првоотношение между страните, останалите предпоставки за възникване на вземанията на ищеца, както и възражението на ответника за изтекла погасителна давност, не следва да бъдат разглеждани. Предявените иски са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени изцяло.

По разноските.

При този изход от спора, право на разноски има единствено ответницата. Същата не е сторила разноски, но е била защитавана безплатно в заповедното производство от адв. Красимира Билева, поради което и на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв вр. чл. 7, ал. 7 НМРАВ, в полза на адв. Билева следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева. В исковото производство ответницата е била защитавана безплатно от адв. Н. И., поради което и на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 НМРАВ, в полза на адв. И. следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 445,77 лева.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Топлофикация София“ ЕАД, с ЕИК: 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, срещу Т. К. Л., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Западен парк“, бл. 131, вх. 8, ет. 5, ап. 140, установителни иски в реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 153, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, за признаване за установено, че Т. К. Л. дължи на „Топлофикация София“ ЕАД сумата от 1232,47 лева, представляваща цена на доставена топлинна енергия за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2021г. в топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. Западен парк, бл. 131, вх. 8, ет. 5, ап. 140, аб. № 140999, ведно със законната лихва считано от 04.08.2022г. до изплащане на вземането, сумата от 173,74 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 15.09.2020г. до 26.07.2022г., сумата от 42,75 лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода от 01.07.2019г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва считано от 04.08.2022г. до изплащане на вземането, сумата 8,78 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.08.2019г. до 26.07.2022г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.дело № 42491/2022г. по описа на СРС, 175-ти състав.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД да заплати на адв. К. И. Б., с ЕГН: *****, с адрес на упражняване на дейността: гр. София, ул. „Гургулят“ № 31, ет. 1, офис-партер, на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв сумата от **400 лева**, представляваща възнаграждение за безплатно представителство на Т. К. Л. в заповедното производство.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД да заплати на адв. Н. И. И., с ЕГН: *****, с адрес на упражняване на дейността: гр. София, ул. „Гургулят“ № 31, ет. 1, офис-партер, на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв сумата от **445,77 лева**, представляваща възнаграждение за безплатно представителство на Т. К. Л. в исковото производство.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на третото лице – помагач „Нелбо Инженеринг“ ООД на страната на ищеца.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____